

บัตรคำ

ทวาร

โฉบเฉี่ยว

อาสัณู

ชมชาน

มรณา

แยบยล

แซ่เขื่อน

จุน

คั่นคั่น

สั่นดาน

สัญชาติ

ทาส

จัญไร

กรรม

ชั่วกับชั่วกลับ

อุทาหรณ์

ประกัน

ภักดี

บทร้อยกรอง

กรรมของนายประกัน

เด็กเด็กรู้ไหม	โยนกกาเหว่า
จึงไม่ค่อยเฝ้า	เลี้ยงดูลูกตน
ไซ้ไร่ร้างกา	ไม่มาเวียนวน
ลูกเติบโตจน	บินหนีกาไป
เรื่องเก่าเล่ามา	รู้ง กา กาเหว่า
มาพบกันเข้า	ถูกอกถูกใจ
เลยเป็นเพื่อนกัน	ต่างสัญญาไว้
ใครมีเภทภัย	ต้องช่วยทันที
วันหนึ่งนกรู้ง	บินมุ่งหมู่บ้าน
โผผินบินผ่าน	มาถึงถิ่นที่
เห็นฝูงลูกไก่	แลไปมากมี
สุดแสนยินดี	โฉบเฉี่ยวอาหาร
เจ้าของไก่เลี้ยง	ตรงผงจอมขโมย
นกรู้งโอดโอย	กระสุน ลูกทวาร
เจ้าแทบ อาสัญ	เหหัน ชมซาน
ฝืนบินกลับบ้าน	เกือบสิ้นชีวา

ลูกกระสุนคากัน
มันแข็งแน่นติด
มองหาใครช่วย
พอดีนกกา
พอการู้เหตุ
เร่งคิด แยกยล
เห็นแสงแดดจ้า
“เจ้าอย่าแซ่เขื่อน
ให้แดดแผดเผา
จักแตกเป็น จุณ
นกรู้รู้ความ
ชอยู่ทั้งวัน
นกรู้เจ็บปวด
นกกาหมดทาง
กาเหว่าคงรู้
รีบบิน ตันตัน
กาเหว่ามาถึง
สัญชาติ รุ่งพาล
“ถ้าข้าช่วยได้
หากแม่สบบ อูรา

ขัดสนสิ้นคิด
ไม่หลุดออกมา
แทบม้วยมรณา
บินผ่านมาเยื่อน
สังเวชเต็มทน
เพื่อช่วยเหลือเพื่อน
ไม่ซำريبเดือน
ชูบั้นท้ายปล้น
ส่องเข้าลูกกระสุน
หลุดออกจากกัน”
ทำตามทันควัน
ก็ไม่เป็นผล
ร้าวรวด ร้องคราง
ช่วยเหลือเพื่อนตน
ลองดูอีกหน
ตามกาเหว่ามา
รู้ซึ่งสันดาน
จึงต้องสัญญา
เอ็งให้อะไรหา
ข้าจักช่วยไว้”

นกรู้งรีบตอบ	“ข้ามอบชีวี
จงรักภักดี	เป็นทาสตลอดไป”
กาเหว่าไม่เชื่อ	กาเปื้อนเหลือใจ
จึงกล่าวขานไช	รับเป็นนายประกัน
กาเหว่าบอกรู้ง	ให้มุ่งสู่ธาร
รีบจุ่มแช่ทวาร	ลงในน้ำนั้น
กระสุนเป็นดิน	เปื่อยสิ้นเร็วพลัน
นกรู้งรีบผัน	ทำตามทันใด
หย่อนก้นลงธาร	มินานดินหลุด
ยินดีที่สุด	บินหนีเร็วไว
ไม่คืนกลับมา	เห็นหน้าใครใคร
ชั่วช้าจัญไร	ทอดทิ้งสัญญา
กาจึงรับกรรม	ชอกช้ำเป็นทาส
กาเหว่าประกาศ	ว่า “แต่นี้หนา
เจ้าต้องฟักไข่	เลี้ยงให้ลูกข้า
เติบโตขึ้นมา	ชวักบ่ชวักกลับ”
เป็น อุทาหรณ์	เพื่อสอนใจเรา
ว่าอย่าโง่เขลา	จำไว้ให้มั่น

★ ★	ท 16/ผ.1
-----	----------

เลือกคบเพื่อนดี
จงอย่าคิดประกำน

เป็นที่ผูกพัน
ให้คนพาลเอย

รัชนี้ ศรีไพรวรรณ
จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เล่ม 2